

Ctl160 Tekstikorpusten tietojenkäsittely 490160-0 Kolmas luento

Nicholas Volk

Yleisen kielitieteen laitos, Helsingin yliopisto

Lisää kuvausvoimaa: `egrep` eli `grep` -E

- Viime kerralla tutustuimme `fgrep`-käskyyn, joka pystyi poimimaan rivejä halutun osajonon perusteella
- Kuvausvoimaa lisäämään voidaan käyttää säännöllisiä lausekkeita (regular expressions, regexp)
- Säännölliset lausekkeet ovat eri asia kuin komeontitulkin jokerimerkit (wildcards) `*`, `?`...
- Tietyillä, pian opittavilla merkeillä on tietty säännöllisissä lausekkeissa erikoismerkitys
- `egrep`-käsky hyödyntää säännöllisiä lausekkeita osumia etsiessään
- Niin tekee myös tavallinen `grep`, mutta sitä emme käsittele tällä kurssilla (syntaksi vain on vähän erilainen)

Mikä tahansa merkki

- Säännöllisten lausekkeiden piste tarkoittaa mitä tahansa yhtä merkkiä
- Tavallinen piste kirjoitetaan \.
- `tr ' ' '\n' | egrep -x "....."` poimisi kaikkia viisikirjaimiset sanat
- (vrt. bash-komentotulkin '?'-jokerimerkki)
- Yhden tietyn merkin ja minkä tahansa merkin väliin sijoittuu merkkijoukko, jossa merkki voi olla mikä tahansa annettuun joukkoon kuuluva merkki

Merkkijoukko

- Merkkijoukko koostuu hakasulkeiden sisään kirjoitetuista merkeistä, esim. suomen vokaalit: [aeiouyääö]
- (Bash-komentotulkin jokerimerkit taas samat)
- Esim. lauseke pa[dr]at osuu, kun syötteessä on joko padat tai parat.
- Hakasulkeet tarvitaan (toisin kuin tr-käskyssä)
- Merkkijoukon komplementti saadaan kirjoittamalla ^ välittömästi vasemman hakasulun perään: [^aeiouyääö]
- Jos hakasulku ei ilmaise merkkijoukon alkua tai loppua pitää (tai ainakin kannattaa) sen eteen kirjoittaa kenoviiva: \[ja \]

- merkkijoukossa

- Kuten `tr`-käskyssä, voidaan merkkijoukossa käyttää `'-'`-merkkiä merkityksessä `x:stä y:hen`: `[0-9]`
- Jos halutaan viitata merkkiin, ei sen erityismerkitykseen, kirjoitetaan se `egrep`-käskyssä merkkijoukon ensimmäiseksi tai viimeiseksi merkiksi
- Perlissä toimii kenoviivan laitto `-:n` eteen: `\-`

Määrällistäjät: optionaalisuus

- Merkin, merkkijoukon ja suluilla rajatun alueen voi tehdä valinnaiseksi kirjoittamalla sen perään kysymysmerkki ?
- Kysymysmerkkiin merkkinä viitataan kirjoittamalla \?
- Lingvistisesti motivoituneita esimerkkejä ei ole (vielä) helppo keksiä:

```
egrep "Ameri?kka"
```

```
egrep "ka?akk?u"
```

```
egrep "märj?ät"
```

```
egrep "ve[dr]?et"
```


Kleenen plus ja tähti

- Jos annettua merkkiä, merkkijoukkoa tai suluilla rajattua aluetta seuraa plus-merkki, tämä voi esiintyä 1:stä äärettömään kertaa
- Esimerkiksi positiiviset kokonaisluvut voisi määrittää seuraavasti: $[0-9]^+$
- Tähti tarkoittaa nolasta äärettömään kappaletta.
- Parempi määritelmä kokonaisluvuille olisi $[1-9][0-9]^*$
- Merkkeihin itseensä viitataan taas kenoviivan avulla:
 $\backslash +$ ja $\backslash *$
- $Aa+rgh?$

Universaalikieli

- Mikä tahansa merkkijono eli universaalikieli voidaan nyt kuvata kahdella merkillä seuraavasti: `. *`
- Eli äskeinen onnistuu aina, myös tyhjällä merkkijonolla, kun taas `. +` onnistuu kaikella muulla paitsi tyhjällä merkkijonolla
- (Lauseke `. *` korreloi `*`-jokerimerkin kanssa, mitä nyt jälkimmäinen ei löydä Unixin piilotiedostoja...)
- `egrep "ei .* eikä"`

Tarkemmat määrän rajaukset

- Halutun asian perään kirjoitettujen aaltosulkeiden avulla toistojen määrä voidaan ilmaista tarkemmin:
- Tasan viisi kappaletta: $\dots \Leftrightarrow \{5\}$
- 5-7 merkkiä: $\dots ? \Leftrightarrow \{5, 7\}$
- 5 tai enemmän: $\dots + \Leftrightarrow \{5, \}$

Viittaukset rivin alkuun ja loppuun

- `^` viittaa säännöllisissä lausekkeissa merkkijonon alkuun ja `$` merkkijonon loppuun:
egrep `"^[A-ZÅÄÖ]"`
egrep `"ss[aä]$"`
- Yhdessä ne vastaavat `x`-optiota:
egrep `-x "sana"` \Leftrightarrow egrep `"^sana$"`
- Rivinvaihtomerkkiin `\n` ei egrep-käskyllä voi viitata
- Sarkainmerkin voi kirjoittaa egrep-käskylle näppäilemällä `Ctrl-v` TAB

Erityismerkityksen poistosta

- Yllä on opetettu, että kun halutaan viitata merkkiin, jolla on jokin erikoismerkitys, niin sen eteen pitää laittaa kenoviiva.
- Tämä ei ole aina aivan totta...
- Esim. merkkijoukon sisällä piste, kysymysmerkki ja kumppanit eivät tarvitse kenoviivaa eteensä, sillä merkkijoukon sisällä ko. merkit ovat semanttisesti yksiselitteisiä, eli ne voivat tarkoittaa siellä vain yhtä asiaa.
- Samaten $\hat{\quad}$ tarkoitti eri asiaa lausekkeen ja merkkijoukon alussa (mitä?)
- Jos ei ole varma kontekstin sallimasta vapaudesta, kannattaa käyttää kenoviivoja...
... siis minun mielestäni, muitakin näkemyksiä on...

Ryhmittely

- Sulkujen avulla voidaan osoittaa "määrällistäjille" yhtä merkkiä suurempi alue:

`(ha)+!`

`(h[aei])+!`

`(reduplikaatio){2}`

`10(Australian)? dollarilla`

Ryhmittely 2

- Piippu-merkki | tarjoittaa valinnaisuutta

- Itse käytän sitä vain sulkujen sisällä:

san(oi|a)s[st]a

K(u|a)mpi voitti

M(\.|atti) Meikäläinen

(pitää|täytyy|on pakko)

- Välillä näkee käytettävän myös muotoja:

((pitää)|(täytyy)|(on pakko))

pitää|täytyy|on pakko

Palindromiesimerkki

- egrep-käskyllä on mahdollista viitata taaksepäin aiemmin ryhmiteltyihin kokonaisuuksiin
- Viittaus tapahtuu kirjoittamalla `\n`, jossa `n` on 1-9.
- Esim. kuusikirjaimisen palindromin tunnistaa ehto
egrep "`^(.)(.)(.)\3\2\1$`"
- Kiva tietää, ei tarvitse osata...

less

- Käskyllä `less` selata tiedoston sisältöä (mm. `page up`-, `page down`-, nuoli ylös- ja nuoli alas-näppäimet).
- `q`:n painaminen lopettaa.
- `h` antaa listan erilaisista näppäinyhdistelmistä.

less ja säännölliset lausekkeet

- Painamalla / -merkkiä pääsee kirjoittamaan säännöllisen lausekkeen.
- Lausekkeen kirjoittamisen ja enterin painamisen jälkeen `less` siirtyy ensimmäisen osuman kohdalle.
- `n` siirtyy seuraavaan osumaan.
- `N` siirtyy edelliseen osumaan.

Skriptaus ja editorit

- Usein käytetyt käskyjonot voi yhdistää "skriptiksi".
- Skriptit kirjoitetaan ja niitä muokataan jollakin editorilla.
- Tällä kurssilla käytämme GNU Emacs -editoria.
- Emacs käynnistyy käskyllä (laitoksen koneissa) käskyllä `emacs`.
- Luotava/muokattava tiedosto voidaan kertoa argumenttina:
`emacs foo`.

Emacs-editorin ajamisesta

- Ikkunoinnin toimiessa Emacs-editorin käynnistyskäskyn perään kannattaa lisätä &-merkki.
- Tällöin prosessi haarautuu: voit jatkaa käskyjen antamista myös komentoriviltä.
- Ikkunoimattomassa ympäristössä jätetään &-merkki pois, muuten prosessi pyörii "taustalla".
- Ikkunoimattomassa ympäristössä ei voi käyttää graafista käyttöliittymää, joten ainakin muutama perusnäppäinyhdistelmä on syytä osata.
- (Taustalla pyörivän prosessin saa esiin käskyllä fg.)

Keskeisiä näppäinyhdistelmiä

- Tärkeimmät käskyt löytyvät graafisista valikoista, mutta niitä ei voi aina käyttää. Siksi on tarkoituksenmukaista osata muutama näppäinyhdistelmä.
- Tiedoston talletus: CTRL-x CTRL-s
- Emacsin sulkeminen: CTRL-x CTRL-c
- Emacsista poistuminen sulkematta Emacsia: CTRL-z (paluu käskyllä fg)
- Peruutus: CTRL-x u
- Emacsin hyödyllisistä näppäinyhdistelmistä enemmän kurssin WWW-sivujen yleiset materiaalit -kohdassa.

Emacsin hakutoiminnot

- fgrep-mäinen haku eteenpäin: CTRL-s sana
- Sama uudelleen: CTRL-s CTRL-s
- fgrep-mäinen haku taaksepäin: CTRL-r sana
- Merkkijonon korvaaminen: M-% (lue ALT-SHIFT-5)
- Lausekkeen korvaaminen: C-M-%
(lue CTRL-ALT-SHIFT+5)

Bash-skriptien teko

- Shell-skripti on komentotulkille kelpaavista käskyistä koottu tiedosto, johon on luku- ja suoritusoikeudet.
- Esim. `chmod a+rx skriptin_nimi`
- Tällöin kutsumalla tiedoston nimeä voi käyttää käskynä.
- Hyvä tiedostopääte shell-skriptille on `.sh`
- Skriptin ajaminen edellyttää ohjelman suoritusoikeuden lisäksi myös ohjelman lukuoikeuden.
- Konekielisen tiedoston ajamiseen riittää siis pelkkä suoritusoikeus. (Konekieltä ei ole tarkoitettu ihmisen tai Unixin komentotulkin luettavaksi.)

PATH

- Ympäristömuuttujassa \$PATH on ':'-merkillä eroteltu ne hakemistot, joista komentotulkki etsii käytettäviä käskyjä.
- `echo $PATH`
- `which` komento kertoo missä päin hakemistorakennetta komento sijaitsee.
- Riippumatta \$PATH muuttujan arvosta työhakemistossa olevaa oikein oikeuksin varustettua skriptiä voi kutsua käskyllä `./nimi`
- Vastaavasti muitakin suhteellisia ja absoluuttisia polkuja suoritettavaan tiedostoon voi käyttää.

Shell-skriptien teko (2)

- Shell-skriptien siirreltävyuden varmistamiseksi käytämme vanhempaa sh-komentotulkkia bash-komentotulkin sijaan.
- Käsky `which sh` kertoo missä paikassa hakemistorakennetta shell-komentotulkki sijaitsee.
- Skriptin ensimmäisellä rivillä kerrotaan mikä ohjelma tulkitsee skriptin ja siinä olevat käskyt.
- Meillä shell-skriptin ensimmäinen rivi on:
`#!/bin/sh` tai `#!/bin/bash`

Moodit

- Emacs-editorissa on moodeja, jotka helpottavat ohjelmien kirjoittamista.
- Emacs päättelee joskus tiedostopäätteen tai tiedoston ensimmäisen rivin perusteella moodin.
- shell-moodin saa päälle kirjoittamalla
`M-x sh-mode`
jossa iso M-kirjain tarkoittaa meta-näppäintä.
- `M-x` voi kirjoittaa joko painamalla `Alt t-x` tai painamalla ensin `Esc` ja hetken päästä `x`-näppäintä.
- `M-x global-font-lock-mode` kytkee värit päälle tai pois päältä.

Shell-skriptin argumentit: ongelma

- Omallekin shell-skriptille voi välittää argumentteja (optiota, tiedostonnimiä...)
- Argumentit tallettavat muuttujiin \$1, \$2 ... \$9 ja kollektiivisesti muuttujiin \$* ja @\$
- Argumentteja voi olla enemmän kuin yhdeksän, mutta näiden opettelu ei kuulu tälle kurssille (`shift`).
- Skriptien tulisi siis osata huolehtia argumenttien käsittelystä...
- Ongelma on samanlainen kuin ensimmäisellä luennolla esitelty `tr`-käskyn kykenemättömyys saada tiedostoja argumentteina

Shell-skriptit argumentit: tiedostoargumentit

- Tiedostoargumenttien osalta ongelman voi ratkaista laittamalla skriptin ensimmäiseksi käskyksi rivin
`cat $@ |`
- Tällöin `cat`-käsky yhdistää argumenttiedostonsa ja laittaa ne oletussyöttönä seuraavalle käskylle
- Komentotulkin kommentin aloittaa muuten risuaitamerkki `'#'`. Kommentit helpottavat elämää...
- Se komentotulkista, lisää emacs-asiaa ensi kerralla

